

[Glistrup]

nisteren og derfor kan komme ind, om det så er i finansministeriet, undervisningsministeriet, kulturministeriet, eller hvor det nu er. Hele den tilfældige måde at jonglere med offentlige midler på – og det er på den måde, man uddeler de 29 pct. af tipsmidlerne – er aldeles uværdig, aldeles uanstændig.

Der er selvfølgelig ikke skygge af holdbarhed i det, fru Marianne Bentsen-Pedersen sagde om, at der var et finansudvalg, som med et flertal gik ind for det. Hvad i alverden skal finansudvalget gøre, når det i sommerens hede får tilsendt regeringens oversigt over disse hundredvis af formål, der skal have penge? At føre en nærmere diskussion om, hvorvidt man skal flytte lidt om fra det ene formål til det andet, er så at sige ikke til at få gennemført. Den liste, der laves i ministerierne, vil i det store og hele også blive den endelige liste.

Deri ligger selvfølgelig ikke, at finansudvalget siger: hvis vi ikke havde disse millioner – til næste sommer formentlig 80 mill. kr. – at dele ud af af tipsmidlerne, så ville vi alligevel have givet tilskud til Lepidopterologisk Forening – som jeg ikke aner hvad er for noget – eller tidsskriftet Husholdningslæreren, eller hvad der nu ellers er af besynderlige ting, som får disse forskellige tilskud. Det eneste værdige er selvfølgelig – hvis man virkelig har et formål, som man vil give statstilskud til – at den pågældende sag behandles individuelt i finansudvalget. Så må man finde frem til, om man vil have, at det eller det formål virkelig skal have et tilskud.

Hr. Camre var så klog og bedrevende og opråbte som den, der belærte os om, at man virkelig havde fundet frem til de vises sten i 1976, og så var det virkelig at spille folketingets tid, at man nu begynder at diskutere 7 år efter, om man ikke, som forholdene er i 1983, kunne finde frem til en mere rimelig fordeling. Hr. Camre oplyste fra denne talerstol, at det, man havde fundet frem til i 1976, var, at idrætten skulle have 80 pct. og andre formål altså 20 pct. Det ville være rart, hvis hr. Camre ville vedstå de procenter, for så har vi da næsten flertal til at komme så langt. Det, der står i loven, er, at det er 71 pct., som idrætten får. Kunne den få de ekstra 9 pct., var det et eller andet beløb mellem 25 mill. kr. og 30 mill. kr. mere til idrætten. Det ville da virkelig være rart, hvis hr. Cam-

res ord om fordelingen kunne komme til at stå til troende.

Alt i alt: lad idrætten få idrættens penge, og lad os lade være med at blande alle de andre, aldeles usportslige hensyn ind i debatten, som hr. Wilhjelm, hr. Arne Bjerregaard og de andre ordførere har gjort.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foi-ghel):

Når hr. Glistrup benytter udtrykket »den tilfældige måde at jonglere med offentlige midler på« og sammenkæder det med ministres venner og venners venner, så må jeg konstatere, at det er en af de sædvanlige udokumenterede, løbsagte beskyldninger, som netop hr. Glistrup har gjort til sin specielle idrætsform. Det har naturligvis intet på sig.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hvis man ikke engang gør det i ministerierne, at man begunstiger sine venner, gør man det da fuldstændig vilkårligt og tilfældigt? Lader man eventuelt sin hund rode rundt imellem de ansøgninger, der ligger på gulvet, og trække ud, hvem det skal være? Der er jo ikke noget som helst sagligt grundlag for, at lige præcis de formål, der f.eks. er nævnt udførligt på adskillige sider i lovfor-slagets bemærkninger, er dem, der skal have tilskud fremfor noget som helst andet. Det er under alle omstændigheder tilfældigt. Vi kender vist alle sammen den menneskelige natur tilstrækkelig godt til at vide, at man er mere tilbøjelig til at favorisere dem, man godt kan lide, end dem, man ikke kan lide, når man nu skal løse en opgave, der fundamentalt er fuldstændig uløselig.

Hver minister har sin lille chatolokasse, finansministeren måske 7–8 mill. kr., undervisningsministeren lidt mere. Sådan har de forskellige ministre hver deres chatolokasse, som de kan dele ud af. Man kan ikke sige, at nogle fordelinger er retfærdige eller rigtige eller saglige, det bliver fuldstændig tilfældighedernes spil. Det er bestemt ikke nogen kritik mod ministre. Det er bare en fastslåen af, at det fører den gældende lov til. Det skal vi holde op med.

(Kort bemærkning).